

ת"פ 26433/10/22 - מדינת ישראל נגד מוראד אבו כף (עציר) - בעצמו [הובא שב"ס]

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 26433-10-22 מדינת ישראל נ' אבוכף(עציר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד מתן פחימה

נגד

מוראד אבו כף (עציר) - בעצמו [הובא ע"י שב"ס]

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד שחדה אבו מדיעם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (ת"פ 26433-10-22) בעבירת **גניבת רכב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), שתי עבירות של **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א 1961 (להלן: פקודת התעבורה),** עבירה של **סיוע לזיוף סימני זיהוי של רכב**, לפי סעיף 413ט בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין ועבירה של **סיוע לגניבת רכב** לפי סעיף 413 בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

2. על-פי עובדות **האישום הראשון**, בין התאריך 30.09.22 ועד 01.10.22 בשעות הבוקר, גנב הנאשם יחד עם אחר בצוותא חדא, רכב מסוג טויוטה השייך למתלונן מוחמד, אשר חנה ברחוב גולומב בסמוך לבית החולים סורוקה, בתוך כך סייע הנאשם לאחר לזיוף סימני הרכב כך ששינה לוחית הזיהוי של הרכב, בהמשך לאמור ביום 01.10.22 בשעה 19:42 העביר הנאשם את הרכב לשטחי הרשות דרך מחסום מיתר בעודו נוהג ברכב כשאינן ברשותו רישיון, מעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

על-פי עובדות **האישום השני** בין התאריך 30.09.22 ועד 01.10.22 בשעה 07:00, סייע הנאשם לאחר לגנוב רכב טויוטה השייך למתלונן שמעון, אשר חנה ברחוב וינגייט בסמוך לבית החולים סורוקה, בכך שהאחר נטל ונשא הרכב והעבירו לנאשם, אשר נהג ברכב ביום 01.10.22 בסמוך לשעה 21:09 והעביר הרכב לשטחי הרשות דרך מחסום מיתר. כל זאת בעודו נוהג ברכב כשאינן ברשותו רישיון נהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

3. ביום 07.02.23 הציגו הצדדים הסדר דינוני לפיו, כתב האישום תוקן הנאשם הודה והורשע במיוחס לו, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. הנאשם הודה בפני כב' השופט אמיר דורון ביום 07.02.23, ובהסכמת הצדדים הועבר לשמיעת טיעונים לעונש בפניי.

4. במהלך הדיון אשר נקבע לטיעונים לעונש ביום 31.05.23, ביקש הנאשם לצרף תיק ת"פ 23155-06-21, במסגרתו תוקן כתב האישום. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע בשני האישומים הכוללים **27 עבירות של הונאה**

בכרטיסי חיוב לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו 1986 **ושתי עבירות של קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

5. כתב האישום המתוקן (ת"פ 21-06-23155) כולל 2 אישומים:

על פי המתואר **באישום הראשון**, במועד שאינו ידוע קיבל הנאשם במרמה ושלא כדין פרטי כרטיס חיוב השייך למתלוננת ונסה. בין התאריכים 21.09.18 ועד 24.09.18 עשה הנאשם שימוש ברכיבי כרטיס החיוב בכך שרכש מוצרים שונים מבתי עסק שונים וזאת ב 14 מקרים, עלותם הכוללת של המוצרים 3,497.5 ₪.

על פי המתואר **באישום השני**, במועד שאינו ידוע קיבל הנאשם במרמה ושלא כדין פרטי כרטיס חיוב השייך למתלונן רחמים, בין התאריכים 12.12.18 ועד 13.12.18 עשה הנאשם שימוש ברכיבי כרטיס החיוב בכך שרכש מוצרים שונים מבתי עסק שונים וזאת ב 13 מקרים שונים, עלותם הכוללת של המוצרים 5,858.3 ₪.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

6. **מטעם ההגנה** העיד אחיו הגדול של הנאשם, מוניר אבו כף שמסר כי הוא רוצה לסייע לנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי, הוא יעזור לו בהסדרת חובותיו. העד מסר שבאותה תקופה לא היה מודע שאחיו מעורב בפלילים ואם היה יודע היה מונע זאת ממנו, הוא ציין שהוא אחיו הגדול והנאשם רוכש לו כבוד ויקשיב לו.

7. ב"כ המאשימה, הגישה טיעונים בכתב (ת/1) וכן השלימה טיעונים בעל פה תוך שציינה נסיבות ביצוע העבירות לגבי כל תיק ועתרה כי יקבע מתחם ענישה נפרד עבור כל תיק. בנוגע לתיק הראשון עתרה למתחם ענישה הנע בין 18 ל 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שהדגישה כי עבירות של גניבת רכב הוכרו כמכת מדינה וכי הפסיקה בעניין זה ברורה וידועה. בנוגע לתיק שצורף עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל, הדגישה שמדובר בריבוי עבירות, היקף העסקאות הינו אלפי שקלים.

ב"כ מאשימה, התייחסה לכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אך הדגישה שכאשר ביצע העבירות בתיק האב עמד לדין בתיק שצורף, הנאשם לא הופנה לשירות המבחן ואין אינדיקציה כלשהיא לסטייה ממתחם הענישה. עתרה למקם עונשו בחלקו התחתון של כל אחד מהמתחמים.

8. **ב"כ הנאשם**, ציין שהנאשם הודה בשני כתבי אישום, לקח אחריות מלאה על מעשיו. הוא הדגיש שהתיק שצורף המדובר בעבירות שבוצעו לפני כ 5 שנים. צירוף התיקים הינן בבחינת "דף חדש" הנאשם מעוניין לשוב ולנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין. כאשר משפחתו עומדת לצידו, אחיו הגדול העיד והצהיר שלא ידע שהנאשם הסתבך בפלילים לו ידע זאת בזמן אמת היה מונע זאת. וייתכן וכתב האישום המאוחר כלל לא היה "נולד". ב"כ הנאשם, ביקש להדגיש שלאחר ריצוי המאסר, המשפחה תעמוד לצידו של הנאשם ויסייע לו לשוב לשגרת חיים תקינה.

ב"כ הנאשם, ציין שהנאשם בן 27, מצוי במעצר לראשונה בחייו מזה כ 7 חודשים. יש לקחת בחשבון, שמאז ביצוע העבירות בתיק המצורף חלפו 5 שנים, במהלכם לא ביצע עבירות נוספות מלבד התיק העיקרי. הנאשם מפנים כיום בהיותו במעצר שביצוע עבירות אינו משתלם ולא כדאי והוא למד את לקחו ולא ישוב לבצע עבירות, פניו לדרך חדשה.

9. לגבי מתחם העונש, טען ב"כ הנאשם, שנוכח חלוף הזמן בנוגע לתיק שצורף, המתחם הראוי בשני התיקים הינו ממספר חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, כאשר בעת קביעת המתחם יש להתחשב בהודאת הנאשם, עובדת היותו נעדר עבר פלילי והתגייסות משפחתו לשיקומו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שלטעמו יש בה כדי להשליך על קביעת המתחם בתיק זה, הפנה גם לגזר הדין אשר ניתן על ידי לאחרונה ת"פ 4099-07-22, עניין אל הואשלה במסגרתו נדון נאשם בעבירות של גניבת רכב, נהיגה בקלות ראש וסיוע לגניבת רכב ל 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם, הדגיש כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר הודה במיוחס לו. יש להטיל עונש דומה לעונש שהוטל בעניין אלהואשלה. ב"כ הנאשם התייחס לתיק המצורף וטען, שנוכח חלוף הזמן מביצוע העבירות והואיל ומדובר בהיקף עסקאות שאינו רב, העונש הראוי ככל והנאשם היה משוחרר הינו מספר חודשי עבודת שירות.

הנאשם בדברו האחרון בפניי לפני גזירת עונשו, מסר שעשה טעות ולמד מכך, שואף לאחר שחרורו לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם ת"פ 26433-10-22

10. כתב האישום מתאר רצף אירועים מתמשך, ומכאן שלטעמי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, וזאת בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין. יש לקבוע שני מתחמי ענישה ביחס לשני כתבי האישום הואיל ומדובר בשני אירועים שונים, עבירות שונות, אין כל קו המחבר בין שני כתבי האישום בהם הודה הנאשם.

11. **הערך החברתי** אשר נפגע מהעבירה של גניבת רכב הוא שמירה על קניינו של אדם, שמירה על סדר ציבורי תקין והגנה על תחושת הביטחון של הציבור. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות רכוש מסוג זה, ראו הנאמר בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), הדברים נאמרו במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה גם בנוגע לסוגיית הענישה:

"... שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

12. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ממשית, הנאשם נמצא מבצע באותו היום שתי עבירות רכוש שונות, גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב. יש לציין שבנוסף נמצא הנאשם נוהג ברכב ללא רישיון וזאת באותו היום בשני מועדים שונים. מדובר כאמור ברצף אירועים.

13. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נסיבות ביצוע העבירות הן חמורות, מדובר בשני אירועים, האחד גניבת רכב והשני סיוע לגניבת רכב, כאשר בשני האירועים נהג הנאשם ברכב בעודו בלתי מורשה, שכן מעולם לא הוציא רישיון. מדובר בשרשרת אירועים המצביעים על זלזול ביחס לרכושו של אדם וכן זלזול בחיי אדם ועל העדר מורא משלטון החוק. הנאשם גנב רכב ונהג בו על אף שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה; מעשיו בוצעו בכוונה להשלים את גניבת הרכב והעברתו לשטחי הרשות, בהמשך אותו היום סייע הנאשם לאחר לגנוב רכב נוסף, נהג בו והעבירו גם כן לשטחי הרשות. הנזק שנגרם ממעשיו של הנאשם הינו רב שהרי בשני המקרים הושלמה עבירת הגניבה והרכבים הועברו לשטחי הרשות.

14. בעניין הצורך בענישה מחמירה ראו דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 **אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.05.06)**: "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. **המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך**".

בנוגע לעבירת סיוע לגניבת רכב יש לציין פסיקת בית המשפט העליון שהדגיש כי יש להילחם בכל אדם אשר נוטל חלק בעבירת גניבת רכב "את המלחמה - יש לנהל כנגד כל אחת מהחוליות, היוצרות יחד אותו מנגנון משומן" (ראה ע"פ 6294/05 **חובב נ' מדינת ישראל (13.7.06)**) וכן יפים לענייננו דבריו של בית המשפט המחוזי "כדי לשוות חומרה למעשים אין צורך שהנאשמים יקחו בהכרח חלק פעיל בכל אחת מחוליות שרשרת העבירות הקשורות לרכב...". (ראה ת"פ 2/94 (מחוזי- י"ם) מדינת ישראל נ' גסאן (04.01.96)).

15. במעשיו פגע הנאשם לא רק ברכושו של הציבור אלא גם סיכן את שלום הציבור, בהיותו

נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, יש לציין שנהיגתו של הנאשם לא הסבה נזק

בפועל והוא לא התחמק מהשוטרים, בפסיקה הוגדרה נהיגה ללא רישיון "איום נע על

נוסעי הכביש" המצריכה ענישה ממשית לצורכי התרעה וכן נקבע כי נהיגה ללא רישיון

טומנת בחובה סיכונים רבים ומשקפת יחס של ביזוי החוק (ראה רע"פ 3149/11 **ראסס נ'**

מדינת ישראל (15.05.11); רע"פ 2312/20 **מלקו נ' מדינת ישראל (07.04.20)**).

16. על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גניבת רכב ניתן ללמוד בין היתר מפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 1052/17 **ג'ברין נגד מדינת ישראל (24.1.17)** - הנאשם הודה והורשע בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח, בכך שנטל מפתחות הרכב מבעליו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל, הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, **נדון בבית משפט השלום ל-4 חודשי מאסר בפועל** לריצוי בעבודות שירות, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר ל- **8 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 7577/17 **נסיראת נגד מדינת ישראל** (24.12.17) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגניבת רכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, וכן צירף תיק נוסף בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל והנאשם נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל, והפעלת עונש מאסר מותנה.

ג. ע"פ 7163/13 **כסאוי נ' מדינת ישראל** (03.08.14) - נדחה ערעורו של נאשם שהודה והורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ובשלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב, בית המשפט העליון אישר מתחם ענישה הנע בין 12 ל 30 חודשי מאסר בגין כל עבירה, הנאשם נעדר עבר פלילי **נדון ל 4 שנות מאסר בפועל**. יש לציין כי נסיבות תיק זה הינן חמורות מהמקרה שבפניי.

ד. רע"פ 2216/14 **יוסיפיה נגד מדינת ישראל** (01.04.14) - נדחתה בקשה למתן רשות ערעור של נאשם, על פסק דין בו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. המבקש הורשע בשני מקרים של **סיוע** לגניבת רכב ונדון לשישה חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו כדי **9 חודשי מאסר בפועל**.

ה. רע"פ 2011/10 **בדרן נגד מדינת ישראל** (10.2.10) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של גניבת רכב וניסיון גניבה, הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי **נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל**, בקשת ערעור שהגיש נדחתה.

ו. ת"פ (י-ם) 41558-03-20 **מדינת ישראל נ' סיאם** (29.12.20) - הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ועבירות נלוות, הנאשם מילא תפקיד מרכזי בשני מקרי גניבת הרכב בכך שהתפרץ לרכבים חונים והניע אותם, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ל 4 שנות מאסר בפועל וענישה נלווית, הנאשם **נדון ל 22 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית**. גם נסיבות מקרה זה הינן חמורות מהמקרה שבפניי אך יש בהם כי להתוות הדרך בקביעת המתחם בתיק זה.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג), לאחר ששקלתי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות כתב האישום, **מצאתי לקבוע שמתחם העונש ההולם נע בין 14 חודשי מאסר בפועל ל 28 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית**.

קביעת מתחם העונש ההולם ת"פ 23156-06-21

18. **הערכים המוגנים שנפגעו** - במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של אדם, לצד קיום חיי מסחר תקינים. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך-בינוני, וזאת בשים לב למספר השימושים שבוצעו בפרקי זמן של מספר ימים ובשים לב לסכום השימושים שצלחו, בסך כולל של למעלה מ 9,000 ₪.

19. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם עשה שימוש תדיר ומתמשך בשני כרטיסי חיוב שונים מול מספר בתי עסק שונים, לכאורה יכול היה להפסיק את המעשים בכל נקודת זמן על רצף המעשים אולם נמנע מכך.

20. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת במקרים דומים מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. רע"פ 6505/20 **חסקל נ' התובע הצבאי הראשי** (30.09.20) המבקש הורשע בביה"ד הצבאי המחוזי בביצוע 8 עבירות הונאה בכרטיס חיוב בהיותו חייל, הכרטיסים בהם עשה שימוש היו שייכים לחבריו החיילים היקף השימוש היה כ-11,000 ₪, ביה"ד הצבאי קבע מתחם ענישה הנע בין 4 ל-8 חודשי מאסר, המבקש נדון ל-5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודה צבאית, וכן 6 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים והורדה בדרגה. ערעור שהגיש נדחה.

ב. רע"פ 1579/16 **ספיאן נ' מדינת ישראל** (28.2.16), המבקש הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון לקבלת דבר במרמה וקבלת דבר במרמה. המבקש ביצע רכישות שונות ממספר בתי עסק בערים שונות תוך שימוש ב-7 כרטיסי חיוב של אחרים. המבקש נדון ל-24 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

ג. רע"פ **5212/13 אדינה נגד מדינת ישראל** (29.08.13) המבקשת הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ו-2 עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על המבקשת, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדה, חלקו במצטבר, כך שבסך הכל נקבע כי תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

ד. בע"פ (נצ') **1132/07 אבו חמיס נגד מדינת ישראל** (24.06.15), נדחה ערעורו של הנאשם שהוטל עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין עבירת הונאה בכרטיס חיוב. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את ערעורו של הנאשם וקבע כי לאור עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, לא רק שהעונש אשר הוטל עליו איננו חמור אלא אף מקל.

ה. עפ"ג (מחוזי-מרכז) 34485-06-14 **פבלוביץ נ' מדינת ישראל** (21.9.14), המערער הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. המדובר היה במספר מקרים בהם נכנס המערער לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. המערער נדון ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪. הערעור נדחה.

ו. עפ"ג (מחוזי-י-ם) 12361-02-11 **לוגסי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד. המערער ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪. נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

לאור כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה המיוחסת לנאשם נע

ממספר חודשי מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר.

בעניינו של הנאשם לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

עמוד 6

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בטווחי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. הנאשם בן 27, רווק. נעדר עבר פלילי קודם, טרם מעצרו עבד בעבודות מזדמנות. אין ספק שהטלת עונש מאסר בפועל עשוי לפגוע בנאשם ובפרנסתו.
- ב. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, ניכר שהרקע לביצוע העבירות, השגת רווח כלכלי קל ומהיר.
- ג. נתתי דעתי לחלוף הזמן ביחס לתיק שצורף, לפיו הנאשם הודה בעבירות שבוצעו בשנת 2018, לפני כחמש שנים.
- ד. לאחר ששקלתי בחשבון כל אלה, לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם ועם זאת, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחמים בשים לב לכתבי האישום המתוקנים ונוכח היעדר עבר פלילי.

סוף דבר

21. לאור כל האמור, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה בהתאם לסימן ה'1 בפרק י"א לחוק העונשין התשל"ז 1977.
- ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש כלשהיא שאינה מפורטת בסימן ה'1 בפרק י"א לחוק העונשין התשל"ז 1977 לרבות עבירה של קבלת דבר במרמה ועבירות הנוגעות לשימוש בכרטיסי חיוב ולמעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.
- ד. קנס בסך 4,000 ₪. הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- ה. פיצוי לעדי תביעה 1 ו-2 בתיק האב, מר שמעון כהן, ת.ז 040226580 ומר מחמוד דראושה, ת.ז 205760960, בסך 3,000 ₪ לכל אחד מהם. הפיצוי ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

א. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע בשני התיקים בהם הודה ולרבות כל עבירת רכוש למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של ₪ 3,000 (ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול).

ז. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, וזאת למשך 10 חודשים מתום ריצוי מאסרו. הנאשם הצהיר בפני כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה ולפיכך, הפסילה תיכנס לתוקף מיד עם שחרורו ללא צורך בהפקדת דרישיון.

ח. פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו ככל ויעבור עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ג, 05 יולי 2023, בהעדר הצדדים.